

[Justitsministeren.]

selv ønsker at få forældremyndigheden over barnet. Det er en af de ting, som jeg er villig til at drøfte under behandlingen.

Fru Hanne Budtz nævnte en ting, som flere andre har været inde på, at ægteskabsalderen burde være den samme for mand og for kvinde. Jeg kan godt se, at i det øjeblik man vil skabe ganske ensartede lovregler for mand og kvinde, så må det naturligvis blive tilfældet, men jeg vil dog alligevel mene, at der er ikke alene en lang tradition, men også rent naturgivne grunde for, at kvinden bør have en tidligere ægteskabsalder, en ret til tidligere at indtræde i ægteskab, end manden. Det er jo dog sådan, at kvinden normalt er tidligere kønsmoden end manden og klar til at indtræde i ægteskab, og jeg synes ikke, man kan bortse fra dette forhold. Jeg vil i alt fald nødig være med til at sige, at kvinden skal være 20 år, før hun kan indtræde i ægteskab. Jeg synes i og for sig, at den regel, der her er foreslået om de 18 år med mulighed — som vi jo alle ved — for at give tilladelse, når hun er fyldt 16 år hvis hun er blevet besvangret, er en meget fornuftig regel og en regel, der passer med de almindelige forhold, som de former sig rundt omkring.

Spørgsmålet om, hvorvidt utroskab alene skulle give ret til separation for den krænkede part, er jo det, der har voldt mest debat, da vi behandlede det på nordisk basis i Nordisk Råd, og dér nåede vi frem — det er rigtigt, som det ærede medlem sagde det — til et kompromis. Det er et kompromis, det, der står her. Jeg har ikke skjult, at jeg selv er tilhænger af og stemte for ordningen om, at den krænkede ægtefælle altid skulle have ret til skilsmisse. Når jeg har det synspunkt, så er det, fordi det er min opfattelse gennem det, jeg har set som dommer i mange skilsmissesager, at når parterne er nået så vidt, at de står for retten og fører deres sag mod hinanden, så er der meget lille chance for, at de bliver forsonet igen. Det er sagt fra anden side her, og jeg kan helt slutte mig til det, at processerne, hvor den ene ægtefælle skal bevise om den anden, at denne har gjort sig skyldig i en af de grunde, der kan give skilsmisse, de er af en så oprivende karakter, at det er ganske overordentlig sjældent, at

en forsoning bagefter er mulig. Kunne vi finde frem til noget, så vi, om jeg så må sige, kunne mildne disse processer, som for mig at se ikke alene har virkning på de to parter, men desværre også i høj grad smitter af på børnene, så tror jeg, vi ville have gjort noget virkelig godt, men det er mig lidt svært at se, hvordan vi kan gøre det.

Det ærede medlem har jo ganske ret i, at loven om ægteskabs indgåelse og opløsning hænger nøje sammen med loven om ægteskabets retsvirkninger, om formueforholdene mellem ægtefællerne. Der er jo endnu ikke fremsat et forslag, men der foreligger allerede en betænkning vedrørende dette, og jeg skal sørge for, at medlemmerne i udvalget får denne betænkning; for det er ganske rigtigt, at de to ting har overordentlig meget med hinanden at gøre.

Fru Merete Bjørn Hanssen talte om samarbejdet med de andre nordiske lande, og derom kan jeg måske sige her — det er også sagt til forskellige andre ordførere, der talte om det nordiske samarbejde og talte om, at det ikke måtte være hindrende for fremskridt — at det er jeg ganske enig med det ærede medlem i. Det nordiske samarbejde skulle meget nødig hindre reformer, men jeg tror, det er sådan, at de nordiske lande står hinanden så overordentlig nær og er så beslægtede i udvikling, at det er naturligt, at de nogenlunde kan følges ad i lovgivningen. Jeg kan give tilsagn om, at vi under behandlingen af dette forslag vil søge at få samarbejde i gang, således at repræsentanter for udvalgene fra de nordiske lande mødes, således som vi allerede har gjort det i nogle udvalg, der har været behandlet her i tinget.

Det ærede medlem talte om overensstemmelse mellem ægteskabsalder og myndighedsalder, og det er jeg enig med det ærede medlem i. Det er en af de ting, det også for mig at se er rimeligt at have. Men derimod er jeg, som det fremgår af det, jeg sagde for et øjeblik siden, ikke enig med det ærede medlem i, at der skal kræves samme alder til indgåelse af ægteskab for mænd og for kvinder.

Vedrørende § 41, stk. 2, kompromisbestemmelsen vedrørende skilsmisse, forstod jeg, at jeg i det ærede medlems parti har en række tilhængere. Jeg tror, at jeg har en række; jeg havde nær sagt, jeg tror,